

Socialdemokratiets budgettale:

Tak til borgmesteren for den indflyvning, som jeg – måske ikke så overraskende – synes indrammer årets budget og de forhandlinger, vi står overfor, på en god måde.

Det er blevet den tid på året, hvor man godt kan føle sig som den mest ombejlede person i byen – altså når det kommer til folk, der gerne lige vil have en snak om netop deres hassel. Det kan være lidt pres at nå det hele, men i bund og grund fortæller det os jo bare, at vi har en masse mennesker i den her by, som bare gerne vil, og som brænder for det, de laver. Om det er kunsten eller gaming, om det er omsorg eller bare ønsket om at få eller give et ordentligt måltid mad – med sovs eller med linser – vi har alle vores præferencer. Og sådan er det jo også i et budget: nogle er til sovs og andre til linser – men uanset hvad vil jeg meget gerne anerkende alle de forslag, der er kommet frem. Fælles for dem er, at de ønsker at løfte vores by og de mennesker, der bor i den. Det, der er vigtigt for ét parti, kan være ligegyldigt for andre – men udgangspunktet er det samme. Det vil vi i Socialdemokratiet gerne anerkende. Vi ønsker alle det bedste – mange tak for det.

Vores prioriteter er klare i det her budget: der er relativt mange penge at forhandle, og de skal ikke klattes væk. Vi skal have lagt arm om nogle store områder.

Vi vil de ældre:

I Aarhus Kommune bliver der allerede lavet varm og hjemmelavet mad på byens plejehjem – til stor glæde for beboerne. Det ønsker vi at bygge videre på. Fremover skal den gode, sunde og velsmagende mad nemlig ikke kun være forbeholdt plejehjemmene, men også leveres til ældre, der bor i eget hjem. Mad samler, og mad er højdepunktet for mange af vores gamle i deres hverdag – for nogle måske det eneste. Prisen skal ned, og kvaliteten op. Det er ikke bare en investering i vores ældres sundhed, det er en investering i livskvalitet.

Og livskvaliteten kan være udfordret, før livets efterår melder sig – særligt hvis efteråret kommer før tid. Demens rammer ikke kun den enkelte, men hele familien – og behovet vokser. Jeg fortalte sidste år om den dag, min morfar ikke længere kunne huske, hvem jeg var i telefonen. Det øjeblik er smerteligt for alle. Man husker præcis den situation, hvor vores kære ikke længere ved, hvem vi er. I Socialdemokratiet vil vi derfor styrke den decentrale indsats med lokale mødesteder og folkehuse, hvor kompetencer bringes tættere på borgerne. Hvor ramte og pårørende kan mødes og støtte hinanden. Vi vil udvikle samarbejdet med civilsamfund og foreningsliv, så fællesskaber kan være en del af indsatsen.

Vi vil give bedre støtte og aflastning til pårørende – også til dem, der ikke har gavn af dagcentre. Kort sagt: Vi vil skabe mere fleksible løsninger, så både demensramte og pårørende kan leve et liv med værdighed og livskvalitet.

Og god mad skal ikke kun fylde i livets efterår i det her budget – det skal også være en del af foråret, af barndommen. Der er stor forskel på, om børn møder skoledagen med mælkesnitter og mariekiks – eller med grønt og groft.

Sund og nærende skolemad giver bedre koncentration, indlæring og trivsel.

Det styrker fællesskabet, når alle kan spise det samme – uanset forældrenes økonomi.

En investering i skolemad er en investering i både læring, sundhed og lighed. Det ønsker vi med det her budget at få gang i. I det hele taget skal vi i det her budget investere i vores allerkæreste – vores unger.

I min søns klasse er der intet mindre end 27 børn, en lærer og en pædagog i nogle timer. Klassen er en inkluderende og velfungerende klasse, men der er utvivlsomt nogle af ungerne, der ikke får den støtte og det fokus, de har behov for. Det er ikke lærernes eller pædagogernes ansvar – det er vores. I forbindelse med analysen ”Flere i Folkeskolen” og arbejdet med bredere børnefællesskaber er det blevet belyst, hvilke greb der virker. To-voksenordninger er ét af dem. Det her budget er et fagligt greb, som vi ønsker at bakke op om – så flere elever løftes.

Et samfund er kun så godt, som man behandler dem, der har det allerdårligst – og det er svært at levere den velfærd, som vi alle gerne vil. Man kan ikke bare med et skuldertag trylle flere penge frem, men man kan fokusere og prioritere.

Socialdemokratiet ønsker med det her budget, at der fokuseres på grupper i vores by, som har brug for en særlig indsats. Antallet af unge med autisme og andre psykiatriske udfordringer stiger, og i dag ender alt for mange i botilbud langt væk fra Aarhus – væk fra netværk og familie. Det er hverken godt for den enkelte eller for kommunens økonomi. Derfor ønsker vi at investere i flere lokale og specialiserede botilbud, hvor vi både kan tilbyde stabilitet og bedre støtte – og samtidig få bedre styring af udgifterne.

Det hænger naturligt sammen med det større billede: Socialområdet er presset. Flere mennesker har brug for hjælp, og behovene er blevet langt mere komplekse. Vi har allerede sat gang i en omstilling med fokus på tidlige indsatser – men vi er nødt til at tilføre området et løft, hvis det skal holde. Det handler om at sikre, at mennesker med handicap, udsatte børn og voksne med særlige behov får den nødvendige hjælp. For det er helt enkelt: Et samfund skal måles på, hvordan vi behandler de mest sårbare.

Og så lige til noget helt andet – en lille quiz... Hvad er den største kultureksportør i det her land? Ikke mange kender det rigtige svar – men det er spil. Og her taler jeg ikke om e-sport, nej, computerspil. Større end litteratur, større end musik, større end film – tilsammen! Vi har en unik mulighed i Aarhus for at binde de her kræfter bedre sammen. I både København og Herning holdes spil-messer med +30.000 mennesker på besøg. Udfordringen er ofte, at det omtales som noget til børn – spil er for alle. Jeg spiller, og jeg ved, at flere byrådsmedlemmer her også gør det. Ikke for at konkurrere, men for historie-fortællingen og den oplevelse, det er. Vi står overfor en potentiel guldalder i dansk spilhistorie. Skal Aarhus med på den vogn, kræver det, at vi viser, at vi vil industrien.

Det er både kultur og erhverv – og nu vi er ved erhverv, så ønsker Socialdemokratiet i samspil med Konservative, at der sættes penge af til en bylivsadministrator. Colliers kom sidste år med en

rapport, der i al tydelighed viser, at stigende husleje og ændrede forbrugsvaner er med til at jage kunderne væk fra butikkerne. Det kan vi hjælpe med at gøre noget ved. I Middelfart har man med stor succes arbejdet med byliv på en mere samlende og strategisk måde. Tak til særligt Erhverv Aarhus og Cityforeningen for at spille aktivt og konstruktivt ind i det her forslag, som vi venter os meget af. Nå, og så gør det da heller ikke noget, at vi får arbejdet med Julebyen Aarhus, så vi helt og holdent anerkender værdien af den.

På det grønne område ønsker vi naturligvis også, at der skal sættes ind i år. Vi skal styrke indsatsen for natur og havmiljø i Aarhus.

Aarhus Å og Bugten er pressede – med affald, døde fisk og faldende biodiversitet.

Derfor foreslår vi oprensning af åen og nye tiltag som tangskove, muslingebanker og stenrev.

Målet er et sundt vandmiljø og stærkere natur, som aarhusianere kan bruge og være stolte af.

Og så lige til sidst – for 3 år siden blev jeg far til tvillinger. Det var en stor lykke, men jeg blev – som flere – ramt af fødselsdepression. Noget jeg ikke ville erkende, at jeg baksede med, og det var også nemt at holde det hemmeligt, for den ellers kompetente og dygtige sundhedsplejerske havde ikke tid til at tale med mig og give mig den samme screening som min kone. Jeg vil gerne takke SF for at være med til at stille det her lille, men vigtige forslag, som kommer til at betyde, at vi fanger flere forældre, inden de kører ind i den sindsmæssige blindgyde, som jeg befandt mig selv i. Også tak til de mange kolleger fra de andre partier, der har lagt hånden på min skulder i denne forbindelse – nu kan vi sammen gøre noget ved det.

Tak for alle de gode forslag, som jeg ikke vil komme meget nærmere ind på her, men vi ser intentionen og de gode, velmenende indspark fra alle partierne og ser frem til gode, konstruktive forhandlinger.